

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gld., za pol leta 6 gld. 50 kr., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenjši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 126.

V Ljubljani, v soboto 6. junija 1885.

Letnik XIII.

Kmetom v pomoč.

Piše Ivan Belec.

O stalnem domu.

(Dalje.)

Na Rumunskem so pred dvajsetimi leti odpravili tlako in ob enem sklenili, da kmet tudi upnikom ne smé delati tlake. Zato kmetje zdaj dohodke svojih zemljišč sami uživajo in ni jim treba semena in živine za plačevanje obresti prodajati. Ko bi se bilo pa tačas sklenilo, da se zemljišča smejo zadolževati, bi bila zdaj zemljišča gotovo do polovice njih vrednosti zadolžena in zemljiški dohodki bi se namesto za zemljiško obdelovanje, rabili za plačevanje obresti. Ko bi se pri nas zemljišča ne bila smela zadolževati, bi bila zdaj zemlja veliko bolj obdelana, bi bili zdaj naši kmetje veliko bolj srečni in zadovoljni.

Zategadel bi se stalni dom ne smél zadolževati.

Kakor se je tlaka odpravila, tako bi se moral tudi zemljiški dolg odpraviti. Ker so pa zemljišča vsled sedanjega zemljiškega dolga opustošena in ker bi morali kmetje še veliko let povračevati sedanji dolg, zato bi manjkalo marsikteremu kmetu potrebnih pripomočkov za obdelovanje njegovega zemljišča. Zategadel bi se moral kmetom preskrbeti kredit, ki bi bil primeren, povračljiv in nizkoobresten. Da bi bil kredit primeren, bi se moralo paziti, da bi se obračal le v zemljiško obdelovanje, ne pa v postranske namene. Moral bi imeti kmet priložnost posojilo polagoma vračevati, ker dolg se ne smé kmeta držati kot klop kože. Od posojila bi se sméle le take obresti zahtevati, kakoršne bi si kmet s posojilom mogel prislužiti, kolikor bi bil kmet vsled posojila na boljem. Kolikor komu damo, toliko in sicer le toliko smemo od njega tirjati. Ako bi si kmet s posojilom nikakor ne mogel več pridobiti kot tri od sto na leto, bila bi vnebovpijoča krivica, ko bi mi od njega zahtevali štiri od sto.

Tak primeren kredit bi pa mogla preskrbeti edino le država ali dežela. Pri davkarjih bi se nastavili uradniki, ki bi se pečali z amortizacijo zemljiškega dolga, z asekuranco in z zemljiškim kreditom; po občinah bi pa morali biti zaupni možje, na ktere bi se uradniki v svojem poslovanju opirali.

A kje bi država ali dežela dobila denar za zemljiški kredit? Dobila bi ga že brez posebnega truda, ko bi le hotla; ako ga dobí za vse druge reči, dobila bi ga tudi za to, kar je najpotrebnejše, za koristno zemljiško obdelovanje. Mi mislimo, da bi se denar iz poštenih hranilnic ne mogel primerneje obračati, kot ko bi iz njega kmetje in rokodelci dobivali kredit. Ker plačuje država od tega denarja po tri od sto, bi se kmetom mogel oddajati po tri in pol. Ker bi pa kmetje kreditno posojilo hitro vračali, bi v petih letih državi ali deželi ne bilo več treba skrbeti, kje bi se dobil denar za kredit.

Zemljiški kredit naj bi se rabil tudi za zemljiško izboljševanje (melioracijo). Koliko bi se zemljišča v vrednosti in dohodkih povzdignilo, ko bi se vodam struga vravnala, ko bi se voda na pusto zemljo napeljala, ko bi se močvirnata zemlja osušila, ko bi se v gojzidih in vrtilih drevesa nasadila, ko bi imeli dobro plemensko živino, ko bi se preskrbela umetna gnojšča, ko bi se omislile primerne

kmetijske mašine in primerna gospodarska poslopja. Da bi se melioracija prav in primerno vršila, bi morali pomagati in nadzorovati deželni inženirji in kmetijski učitelji. Za zemljiško osuševanje in napajanje bi morala dežela skrbeti ravno tako, kakor skrbi za ceste.

S početka, ko bi se stalni domovi napravili, bi se za zemljiško izboljšanje ne dalo dosti storiti. Za začetek bi bilo dosti, ko bi se zemljišča več ne puštošila, ko bi bilo navadno primerno obdelovanje mogoče. A pozneje, ko bi si kmetje nekoliko opomogli, bi pa tudi melioracija povsod prišla na vrsto.

Skrbeti bi se pa tudi moralo, da bi kmetje zaradi davkov ne prišli v preveliko zadrego. Nekdaj je kmet večidel vse davke opravljal z desetino svojih pridelkov. To je bilo jako primerno, ker pridelke ima kmet vedno ali pridelkov ne more, kadar bi hotel, po pravi ceni v denar spraviti. Zdaj davkar nič ne vpraša, koliko je kmet pridelal in tudi ne, je li mogel svoje pridelke prodati, ampak hoče denar in kmet mora denar prinesiti, če ga ima tudi izkopati. Kaj se zgodi? Kmet gré sam špekulantu ali prekupeu ponujat svoje pridelke, špekulant se reveža „usmili“ in kupi, se vé, na pol zastonj. To se mora prenarediti; od tega, kar kmet v potu svojega obraza pridelal, ne smé špekulant polovico dobička imeti.

Mi sicer ne zahtevamo, da bi kmet v prihodnje z desetino opravljal svoje davke, zahtevamo pa, da se špekulantom patent skrajša. Na Francoskem gre kmet k davkarju ter pravi n. pr.: „Gospod davkar, danes bi moral jaz davke plačati, pa nimam denarja, potrpite dva meseca. Ta čas bom prodal mesarju kravo, ki je že zdaj precej rejena, in plačal bom davke z navadnimi obrestmi za ta dva meseca in vam bom dal 1/4 % provizije. S tem je opravljeno in eksekutorja se mu ni treba bati.“

Kako naj bi se pri nas v tem oziru vkrenilo? Ko se stalni domovi ustanové, bodo kmetje pri davkarjih veliko več morali plačevati kakor zdaj. Plačevati bodo morali tam davek, obresti in amortizacijo od sedanjega zemljiškega dolga in od prihodnjega kredita in zavarovalnino. Tedaj bo treba o obroku davkarju veliko odšteti. Skrbeti se bo moralo, da bo kmet to veliko svoto kolikor mogoče najglaglje plačal in da tudi davkar z raznimi opomini ali še celo s sekvestrom ne bo imel preveč dela. Napravila naj bi se pri vsaki davkariji in morebiti tudi v vsaki večji občini skladišča (magacini), v ktera bi kmet spravljaj svoje pridelke (žito, vino, maslo itd.), ktere ima za prodaj in za ktere bi ne mogel dobiti pravega kupea. Skladiški oskrbnik bi dal od sprejetih pridelkov potrdilo davkarju in kmetu. S tem bi dobil davkar zagotovilo, da se bo davek odrajal in kmetu bi se oderuškega prekupea ne bilo treba bati. Kedar bi dobili pridelki prav kup, bi se pa prodali in davkar bi dobil denar in kar bi bilo več, bi se pa kmetu dalo.

Kajžarjem, to je takim, ki na svojem zemljišču ne pridelajo toliko, da bi se mogli živiti in ki morajo zategadel hoditi k drugim kmetom na delo, naj bi se ponudila priložnost, da bi mogli nekatere davke zlasti okrajne in občinske priklade z delom plačati. Saj je vedno dosti dela pri cesti in vodi, pri cerkvi in šoli.

Tako bi se stalni dom ne zadolževal, za potreben in primeren kredit naj bi pa dežela skrbela.

Marsikdo poreče, ako kmet ne bo mogel na svoje zemljišče dolga delati, ne bo svoboden. Mi pa pravimo: ker smo se prepričali, da je zemljiški dolg strup, ki razjeda in vničuje družino in zemljišče, zato moramo skrbeti, da se kmet ne bo mogel svobodno zadolževati, da ne bo mogel svoje svobode napačno obračati. Le tisti je v resnici svoboden, ki svoje svobode ne more ali noče napačno obračati. Je-li pijanec svoboden? Nikakor ne, on je suženj svoji strasti, svojemu slabemu nagnjenju. V resnici svoboden je le oni, ki živi tako, kakor mu velevala Bog in pamet.

Ako bi se gospodar hotel ostrupiti in bi mu jaz vzel strup, ter mu rekel, ti se ne smeš ostrupiti, ti moraš skrbeti za-se in za svojo družino, bi li bil gospodar zategadel kaj manj svoboden?

Bi pa li jaz smel strup vzeti? Gotovo bi ga smel, da še več, jaz bi ne imel samo pravice, ampak imel bi tudi dolžnost to storiti. Isto tako ima tudi država dolžnost braniti kmetom, da bi se svobodno ne zadolževali, da bi svoje svobode napačno ne obračali.

Nekteri pravijo, zemljiški dolg ne more biti tako škodljiv, saj vemo, da je že marsikteri kmet svoj dolg poplačal. To je ravno toliko, kakor ko bi se reklo, loterija ni tako škodljiva, le stavite vanjo, saj je že marsikdo terno zadel.

Resnica je pa, da so tisti, ki terno zadenejo, le izjeme, in sicer ravno take izjeme, kakor tisti, ki zemljiški dolg poplačajo. Resnica je, da tisti, ki v loterijo stavijo, vsako leto nekaj milijonov zastavijo ali zgubé, in resnica je, da se zemljiški dolg v avstrijskih deželah vsako leto za kacic 70 milijonov pomnoži.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. junija.

Notranje dežele.

Včeraj izvolilo se je v državni zbor 48 poslancev v naslednjih deželah: Veliko posestniki izročili so v Dolenji Avstriji 8, na Kranjskem 2 in v Bukovini 3 mandate. Mesta po Moravi izvolile so si 13, v Šleziji 4, po Štajarskem 8 in na Koroškem 3 poslance. Česke trgovinske zbornice volile so 7 svojih zastopnikov v državni zbor. V Dolenji Avstriji oglejmo si te poslance nekoliko bližje: Volilcev je 204, volitev vdeležilo se je pa le 172 velikoposestnikov; izvoljeni so: baron Doblhoff-Dier z 91, baron Gudenus z 94, baron Kielmansegg z 89, baron Ludwigsdorff z 92 in baron Pirquet z 90 glasovi. Ožja volitev je bila med vitezem Brennerjem (86), Alfredom Eltzem (86), Gustavom bar. Suttnerjem (86) in konservativnim kandidatom Jožefom Bösbauerjem, ki ima 82 glasov, dalje med knezom Aleks. Croyem s (83) in grofom Francem Kuefsteinom s 83 glasovi; o izidu poročal nam bo telegraf. — Izid volitev na Kranjskem je znan iz včeranjih listov, ravno tako Pražske trgovinske zbornice, kjer se je Čehom zmaga sama od sebe ponudila, ker se Nemci niso vdeležili volitve. V Bukovinskem velikoposestvu izvoljeni so v prvem volilnem razredu: konzistorijalni arhimandrit Arkadij Czuperkowiez, v drugem pa bar. Viktor Styřea in dr. Grigoreea. — Volitve po Istrskih mestih so se za Slovence zopet neugodno izvršile. Slovanski kandidat dr. Mandič je propadel proti lahonskemu dr. Vidulichu. Čast gnjilih limon in smrdljivih jajc je toraj v tužni Istri zopet rešena! — Čehi so po mestih in trgih memo prejšnje dóbe

za jednega poslanca na boljsem, Nemci vsled tega za jednega na slabšem. Poprej ste imeli vsaka narodnost po 16 poslancev, sedaj jih imajo pa Čehi 17, Nemci pa le 15. V Pražskem Novem mestu podrl je dr. Rieger z 2340 glasovi nemčurja dr. Schmeykala, ki je 877 glasov prejel.

Rekli smo že, da je bil **dr. Herbst** v minulih dneh prava podoba berača, ki hodi od praga do praga ter prosi darov; tako prosil je po celi zapadni Česki za kak mandat, a nikjer ga niso marali. Dunajčani so se ga konečno usmili in so mu s tem čast rešili. Dr. Herbst jim je pa tudi vrlo hvaležen za to, kar jim s posebnim pisanjem naznanja. Iz srca ga veseli, pravi bivši vodja levičarski, da se mu je ravno na Dunaji dalo najviše priznanje, kar mu bo na zadostenje za marsiktero razžaljenje v javnem življenji. Dunajska izvolitev zdi se mu poveličevalna, konec njegovega parlamentarnega delovanja. Ker mož ničesar ne omeni, ali bo sprejel mandat ali ne, nekteri v poslednjem stavku slutijo, da se misli mož javnosti odtegniti in dneve, kolikor mu jih je še določenih, na stare dni v miru preživeti.

Letošnji 1. junij ostal bo **Dunajskim židom** in njihovim privržencem dolgo dolgo v spominu, če tudi si ga v pratiki ne podčrtajo rudeče ali črno. Petakarji dvignili so se na bojišče in so v zvezi z drugimi prebivalci sijajno zmagali borzno kliko nikdar sitih pijavk. Zadosti dolgo vodili so jih borzni baroni za nos; sedaj jih ne bodo več! Dunajski mali obrtniki so popolnoma prepričani, da jim to nikakor na srečo biti ne more, če bodo še nadalje od velikega kapitala odvisni. Sami si morajo pomagati, ako hočejo sploh kedaj kaj doseči. Veliki kapital dela za-se; žulji malega obrtnika redé le velikega mogotca, mali obrtnik nima družega od njih, kakor bolečine! Če bode sploh na Dunaji petakarjem pomoč še mogoča, dobili jo bodo sedaj, ko so se židom iz rok izvili in so svoje možé v državni zbor volili. Židje imajo na Dunaji sploh dva jako trdna sovražnika, demokrate namreč in pa antisemite, katerih stranka se narašča kakor povodenj. Oba se grozita židom, če tudi med seboj nista prijatelja. Na vsak način morajo se poštenemu Avstrijeu demokratije bolje prikupiti, kakor pa antisemitje, ki imajo poleg smrtnega sovraštva do židov jako gorko ljubezen do — Prusije. Demokratije se pa vendar še vedno zavedajo svoje avstrijske domovine.

Slabo so si po naših nemških pokrajinah postlali gospodje **cesarski uradniki**, ki so povsod nemško-liberalne poslance volili. Služabniki države in sedanje vlade, pa se dvignejo proti njej? Kako se to strinja z njih službo? Ali se res v Avstriji vse smé? Takega preziranja bi na Dunaji pač ne smeli tako mirno gledati. Nemško-liberalni noč in dan prežé, kako bi sedanjo vlado podrlji, uradniki jim pa pri tem podjetji pomagajo in za to še plačo vlečejo. To naj umé, kdor more!

Budejoviški škof **grof Schönborn** imenovan je s cesarskim odlokom od 21. maja za Praškega kneza in nadškofa, o čemur so razni časniki že poprej mnogo pisali, kar pač ni bilo težko sklepati, ker grof Schönborn iz več ozirov ni imel tekmeča.

Priljubljenost **cesarjeviča Rudolfa** na Ogerskem vedno večja postaja. Časniki niso mogli zadosti prehaliti, kako izborno zastopal je cesarjevič Rudolf madjarski narod presvitlemu cesarju nasproti ob priliki otvorjenja razstave v Budapeštu; trdili so, da bi tega noben rojen Madjar ne bil mogel boljše izvršiti. Kmaló na to podal se je cesarjevič Rudolf na južno Ogersko na ptičji lov, kjer strelja močvirne ptice; od ondot poslal je tudi lastnoročno pisano razpravo o tistem lovu v madjarski časopis „Magyar Salon“ in slava se mu je zopet pela po celi deželi. Nad vse jih je pa razveselil minuli teden povrnivši se iz lova v Budapešt, kjer je šel takoj zopet v razstavo. Ondi je zvedel, da ima ogerska akademija znanosti ravnokar svoj veliki letni zbor. Moric Jokaj, kteremu je cesarjevič Rudolf že več časa prijazen, mu je bil povedal in takoj sta se oba tjakaj napolila, kjer so ju z nepopisljivim navdušenjem sprejeli. Iz vsega obnašanja cesarjevičevega je videti, da si je vzel za izgled ogerskega kralja Matija Korvina, ki je tudi skoraj ves čas svojega življenja med učenjaki preživel in si je še dandanes spomin med ljudstvom ohranil. Madjarski časniki so pa silno navdušeni zanj in sme se trditi, da pod krono sv. Štefana za člana cesarske hiše še ni bilo takega navdušenja, od kar so madjarski velikaši v Požunu vskliknili Mariji Tereziji: „moriamur pro rege nostro“, kakor je sedaj za cesarjeviča Rudolfa po celi deželi.

Vnanje države.

Pisali smo v začetku aprila, da so nekteri nasprotniki Ferryjevega ministerstva na **Francoskem** v kamori zahtevali, da naj se ministerstvo postavi v zatožni stan zaradi Tonkina in slabe politike. Tisti predlog izročil se je potem neki komisiji, ki je našla za to postavljena, da take predloge presoja in ali odobrava ali pa zametava. Dotična komisija poročala je sedaj o predlogu in predlagala, da naj se zavrzé, kar se je tudi zgodilo. Predlog se je zgrudil z 322 proti 153 glasovi v svoj nič, iz kterega se je bil dvignil. Minister Brisson je sklepe odobral opiraje se na prepričanje, da ob času volitev ni dobro združbe delati med narodom. Tako

postopanje pa bi med republikanci mnogo razpora napravilo in to bi bilo le vladi sami na škodo.

V **angleškem kabinetu** imeli so na dnevnem redu postavbo, ktera naj bi na Irskem zabranjevala obilno število hudodelstev, ki se ondi godé. Tisti postavi je bil namreč obrok potekel in bi se bila morala ali odpraviti ali pa zopet za nekaj časa v veljavo postaviti. Nekaj se jih je proti podaljšanju oglasilo in med temi je bil tudi minister Chamberlain. Če tudi niso dosti opravili, toliko so pa le dosegli, da se je postava le za eno leto podaljšala in ne za več. Chamberlain pravi, da nikakor ni tej postavi na hvale, če se število hudodelstev na Irskem zmanjšuje. Sila ni nikjer kaj prida, pač pa modro in rahločutno ravnanje.

Angleži jeli so se bati za **Egipt**, da bi se ga ne polastila kaka druga velesila, kedar bodo sami péte odnesli. Pravijo, da imajo gledé Egipta le jedno željo in to je, da se mu ohrani nezavisnost. Zarad tega ne bodo po nobeni ceni trpeli, da bi se kterakoli druga velesila ondi vgnjezdila, kedar bi sami venkaj odšli. Naj le brez skrbi zaspi John Bull! Če Mahdi ne bo v Egipt silil, ali Osman Digma ali sploh kaka druga taka predrzna četa, investno ne bo se vtikala nobena evropska velesila v egiptovske reči, kakoršne so Angleži ondi skuhali in so jih tako zmedli, da ne bodo kmalo za nobeno rabo. Lahki bi se k večemu vtikati utegnili, pa si ne bodo upali, ker se kralja Janeza bojé, imajo pa tudi še druge pomisljike. Od severne strani bi jih Francozi kaj čudno pogledali, če bi se oni v Egipt upali. Sicer se pa na Laškem res zopet neka nova ekspedicija pripravlja za one kraje; le to se še ne vé, ali se bo proti Abesiniji ali proti Egiptu obrnila, kedar odrine. Pot ji bo ena in ista, naj že gré, kakor ji drago; mogoče pa, da jo bode nazaj še prej našla, kakor se ji sploh zdi. Laška jo je sploh s svojo politiko v rudečem morji jako na levo zavozila in bi se bila že zdavnej rada vrnila, če bi je ne bilo sram. Kar ji ondi še manjka, poiskala si bo morda v Egiptu, da bode blamaža tem popolneja in zdatneja.

Izvirni dopisi.

Iz **Železnikov**, 3. junija. „Kaj ljudstvo se shaja, kaj skupaj vse vré?“, popraševati bi bil moral osupnjen tujec, ki bi se bil mudil pretečeni četrtek v našem trgu. Res, vse je bilo na nogah, staro in mlado na ulicah. Slabotnega starčka, kakor krepkega možaka gnala je venkaj vesela radovednost. S ponosom šetali so po trgu naši vrli fantje. Odveč bi bilo omenjati, da so bile v množini zastopane Evine hčere.

Kaj pa pričakuje vse tako radovedno, kaj je povzročilo občno radost? Nas ima kak imeniten gost počastiti? — Naše mlado brašno društvo omislilo si je zastavo, in na imenovani dan imela se je pripeljati iz Ljubljane. Mnogobrojna množica, največ mladine, gré naproti pred trg. Celó popoludne so prežali mali narodnjaki, kedaj pridrdra srečni voz z zastavo. Dospel je popoludne ob 6. uri. Iz mladih grl oglasi se tisočeri, krepki „živio“. Voz pomika se v trg. Mali bosopeti Slovenci spusté se v tek za njim, neprenehoma kazaje svoje navdušenje.

Veselo upanje prešinjalo je vsacega rodoljuba, da se bodo tudi „Železnikarjem vremena zjasnila“, da móra jih bode že enkrat jenjala tlačiti. Voz je v trgu. Topiči zagromé ter oznanujejo tržanom preveselo novico. Veselje bere se vsacemu na obrazu. In ko se vstavi voz pred društvenimi prostori, strelala se je zemlja gromovitih „živio“. Spoštljivo vzamejo zaboje z voza in na ramenih neseta ga v društveno sobo dva čvrsta fanta. Urno se odpré, zastava se razvije ter pokaže zunaj čakajoči radovedni množici. Zopet zagromé topiči, odobravanja ni hotlo biti ne konca, ne kraja. Pazljivo ogleduje vse bolj natanko podobe. Vse občuduje krasno delo, vse je tiho. Ne, mali dojenček, kteremu se je komaj jezik razvezal, zavpije v materinem naročji „živio“, koliko veselega in zadovoljnega smeha je povzročil ta prizor med zbranimi, si bralci pač lahko mislite. Meni so se pa v spomin vrivale besede, ki sem jih bral kot „motto“ pri Koseskijevi legendi, ko sem še v šoli hlače trgal: „Si hi tacuerint etc.“ (ako bodo molčali ljudje, kamnje bo vpilo glasno).

Zastavo oskrbela nam je gospa Hofbauerjeva v Ljubljani v popolno zadovoljnost našo. Narejena je po obrazu one Ljubljanske Čitalnice. Sliki iz roke domačega umetnika predstavljati sv. Cirila in Metoda na eni, grb kranjske dežele na drugi strani. To je prvi pojav navdušenja za vse blago. Naj bi nas pa tudi zastava navduševala še k blažejšim činom. Kakor slišimo praviti, namerava odbor v praznik sv. Cirila in Metoda, t. j., 5. julija, napra-

viti slavnost slovesnega blagoslovljenja. Naj bi le hodil srčno in nevstrašeno po pravi poti, ktero je nastopil, in vsestranske podpore in vspeha sme zagotovljen biti.

Iz **Maribora**, 5. junija. (Volitev poslanca v državni zbor) za mesta Maribor, Ptuj, Ormuž, Slov. Bistrica, Slov. Gradec in za trge Središče, Ljutomer, St. Lenart, Vuzenica, Muta in Mahrenberg se je danes vršila. Izid te volitve ni bil nikoli dvomljiv, dasiravno se je letos takajšni mestni volilni komité tako obnašal, kakor da bi se bil bal za svojega kandidata Aussererja, ter je s tem le več volilcev na volišče spravil in svojemu poslancu večó večino glasov pridobil.

Dr. Ausserer je bil za poslanca izvoljen s 1049 glasovi proti 242 glasom, ki so se bili oddali za dr. Radaja. V Mariboru je dobil Ausserer 422 in dr. Radaj 58 glasov.

Ob 1. uri popoludne je bil izid volitev razglašen, in takoj se je oglasila pripravljena banda, ki je po vsem mestu tako muzicirala, da je nekterim mestjanom že preveč bilo, zlasti ker so se zravngredoči pouličnjaki strašno „hoch!“ drli. Na rotovžu so izobesili trobojno „frankfurtarico“ in za mestom so streljali, kakor da bi bil Turk mesto oblegal. Na večer je povabil mestni volilni komité vse svobodomiselne nemške volilce v Götzov vrt, da ondi pri javni veselici pokažejo svoje veselje nad to nemško zmago v Mariboru.

Kakor sem bil že omenil, ni nihče na drugačen izid tukajšne volitve mislil, in narodnjaki so se v zadnjem trenutku le zato odločili, volitve se vdeležiti in svoje glase dr. Radaju dati, ker dva druga kandidata: nemški konservativec dr. Hirschhofer in kandidat brez prave politične barve Emil Störk nista vgaljala ne Nemcem in ne Slovencem, in bi toraj utegnil dr. Ausserer enoglasno voljen biti. Ko bi se bili Slovenci prej odločili svojega kandidata postaviti, ali ko bi se bilo posrečilo, najti pravega konservativnega Nemca, ki bi hotel kandidaturu prevzeti, tedaj bi razmerje glasov med Aussererjem in njegovim nasprotnikom gotovo drugačno bilo. Na zmago proti liberalnemu nemškemu kandidatu pa tudi takrat ne bi bilo nobenega upanja.

Mariborska tla še niso pripravna za drugo seme, nego za nemško-liberalno. Mislimo, da se to še tudi ne bo kmalo spremenilo, ker za to manjkajo skoro vsi potrebni pogoji.

Mariborčani imajo tedaj za bodočih 6 let za svojega poslanca dr. Karola Aussererja, o kterem je zadnja „Marb. Ztg.“ pisala, da so Mariborčani našli v njem moža „nach ihrem Sinn“. Bog vé, ali bodo ga čez šest let še tudi tako sodili?

Od **Pohorja**, 4. junija. (Sad zori.) Znano je, da so leta 1874 v državni zbornici na Dunaji sklenili postavbo, kakoršna je na Pruskem povzročila takozvani „Kulturkampf“. Vsled te postave morajo škofje vladi na ogled poslati imena novoimenovanih župnikov.

Na podlagi dotične postave je vlada „odstavila“ gosp. Poglšeka, župnika v Šoštanji. Da je gosp. okrajni glavar Slovenjegraški vladno določilo razglasil s pomočjo bobnja, tega še bralci gotovo niso pozabili.

Vsled omenjene postave ni gosp. Lednik, bivši kaplan v Vojniku, dobil fare v Puščavi. Bil je namreč med vrednimi prošnjiki najvrednejši; prečastiti ordinarijat je njegovo ime v „térni“ postavil na prvo mesto. Cesarskemu namestniku v Gradci to ni bilo všeč, zatoraj je baje zahteval, naj bi prečast. ordinarijat na prvem mestu predlagal drugo osebo, na kar se je pa odgovorilo, da ni nobenega vzroka. Kmaló potem je drugi prosilec preklical svojo prošnjo in tako je faro dobil tretji predloženeec.

Da je velezaslužni g. kanonik dr. Gregorec brez opisanih ovir prišel k Novicerkvi, to ni skrivnost. Ko bi z Dunaja ne bili namignili, naj v Gradci „tiho“ bodo, bi vlada ne pustila preteči postavnih 30 dni. Ako namreč v tem času škofijstvo ne dobi odgovora, je znamenje, da vlada zoper predloženo osebo nima vzroka ugovarjati.

Letos je isti gosp. Lednik, kaplan v Žaleci, prosil za faro v Podsredi, ki je pod patronatom gosposke Gornjegradske, oziroma knezo-škofa Ljubljanskega. Govorilo se je, da je imenovanec presentiran na prvem mestu. Sedaj se pa čuje, da gosp. cesarskemu namestniku presentacija ni po volji in da bode fara znóvič razpisana, ako si ne bodo premislili in jo podelili drugemu prosilcu, ako „staats-

bürgerliche Haltung“ ne bo imela kakšne črne „pike“.

Meseca marca letos je kuracija pri sv. Joštu na Kozjaku postala vdova. Službo so razpisali. Oglasil se je jedini gosp. Pavel Hrovat, kaplan v Koprivnici. Ljudstvo se je gotovo razveselilo, ko je zvedelo, da se ga je usmililo jedno dobro srce, ker v take hribe še duhovnika dandanes ni lahko privabiti. Ali tudi ta prošnjik je začutil težo majniških postav. Raznesel se je namreč nepričakovano glas, da prošilec od vladne strani ni odobren.

Domače novice.

(Od odbora za priredbo vlaka na Velehrad in v Prago) naznanja se nam, da so se začeli že oglašati vdeleženci. Ker je potreba najmanj dveh sto oseb za posebni vlak, toplo priporočamo vsem onim, katerim to dopuščata čas in sredstva, da se potovanja v sorodno Moravsko in Česko vdeležé. Naznanila naj se pošiljajo kar najprej mogoče dotičnemu odboru. Najbolje je, če se takoj priloži tudi denar za vožnjo. Zadnji čas za oglašati se je do 10. julija.

(Nesramna agitacija.) Poizvedeli smo iz gotovega vira, da je na dotično vprašanje iz Novega mesta tudi gosp. dr. Papež nemudoma odgovoril, da je pismo, katero je po Novem mestu krožilo s podpisom grofa Hohenwarta in dr. Papeža ponarejeno, in da so se potrebni koraki storili, da se pride ponarejevalcu na sled.

(Za maturante.) Naučni minister izdal je odlok na deželne šolske oblasti tikajoč se preskušinj zrelosti, ki bode že letos v veljavo stopil. Odlok ima dvojn namen, namreč kolikor bo le mogoče omejiti slab vspeh pri maturi in pa taisto, kolikor se bo le dalo, polajšati. Zarad tega je minister ukazal: a) Tistim osmošolcem, ki v drugem semestru dvojko ali trojko dobé, sme se še le drugo leto matura dovoliti; kdor ima preskušinj iz jednega predmeta po počitnicah delati, smé se k maturi še le tadaj dopustiti, kedar je že tisto preskušinj dobro napravil, in sicer dela maturo še tisto jesen. — b) Kdor bi pri pisni maturi h kaki goljufiji pomagal, naj se ravno tako kaznuje, kakor goljufija sama. — c) Tistim maturantom, ki so pri popolni preskušnji štiri, ali pa če delajo preskušnje le deloma in so same nezadostne izdelke dovršili, naj se matura za to leto odreče. — d) Deželne šolske oblasti imajo pravico, da dovolijo tistim učencem, ki nimajo državno veljavnih spričeval za predmete, ki se pri maturi ne izprašujejo (krščanski nauk, naravoslovje in propedeutika), da iz teh predmetov še pred maturo izpite napravijo. — e) Za ocenitev npravnosti in krščanskega nauka veljajo redovi poslednjih štirih semestrov v 7. in 8. šoli. — f) Tistim kandidatom, ki se izkažejo z državno veljavni spričevalom zrelosti za študije na tehniki, naj se brezpogojno pri preskušnji zrelosti za univerzo opusté izpraševanja iz matematike, naravoslovja in fizike; iz zgodovine naj se preskušinja omeji le na zgodovino klasičnih narodov starega veka. Poslednja določba bo jako dobro došla tistim realcem, ki hočejo na univerzo prestopiti.

(Vožnja za polovično ceno) po c. kr. državnih železnicah začela se je za c. kr. državne uradnike in služabnike že 1. junija. Vsak, kdor je v državni službi, dobil bo od slej naprej za vsako vožnjo po železnici polovično karto, ako se bo pri dotični železnični blagajnici legitimiral za c. kr. državnega činovnika.

(Pred porotnike) prišli bodo pri tukajšni deželni sodnji na 8. junija Franc Suhadolnik zarad hudodelstva uboja in Jurij Debevec tudi zarad hudodelstva uboja; 9. junija Franc Rajgel hudodelstvo uboja in Blaž Tavčar tudi hudodelstvo uboja; 10. junija Ignac Habjan hudodelstvo uboja; 11. junija Aleksander Stibernik hudodelstvo ponarejenja denarja; 13. junija Anton Rotar hudodelstvo uboja in Janez Skvarča hudodelstvo spolnega posilstva. Štiri preiskave se pa še le pripravljajo in se bodo pozneje tem uvrstile.

(Velikanska top) peljal se bo v nekoliko dneh skozi Ljubljano v Pulj. Vlili so ga v Kruppovi livarni na Nemškem. Tehta 24.000 kilogramov. Vožijo ga na dveh vozovih in imajo sploh velike sitnosti z njim, ker se osi pod vozovi zbog prevelike teže prehitro razgrejejo.

(Razpisani) ste dve službi na c. kr. učiteljski v Ljubljani. Prva je služba otroške vrtnarice, druga pa učiteljice ročnih del. Prošnje vlagajo naj se do 8. julija na ministerstvo za nauk in prosveto pri c. kr. deželnem šolskem svétu v Ljubljani z dokazi o učiteljski sposobnosti in dokazom znanja nemščine in slovenščine.

(Iz poštne hranilnice.) O denarstvenem prometu tekom meseca maja smo že poročali. Danes se naj iz uradne okrožnice dostavi, da je od 12. jan. 1883 do konca letošnjega majnika bilo 4.229.246 vlog za 154.587.194 gold., in 884.389 izplačil v znesku 131.484.594 gold. Koncem majnika bilo je v prometu 464.186 „vložnih knjižic“, med njimi 8755 nemško-slovenskih. Število „rentnih knjižic“ narastlo je do 7289, ki predočujejo vrednosti za 3.518.350 gold. — Meseca aprila padli „papirji“ so zopet „poskočili“. Tako zlata renta, ki je 30. aprila stala pri 104-50, se je v majniku gibala med 108-35 in 106-; srebrna renta med 83-10 in 80-45, zadnjega aprila samo 79-75; papirna med 82-65 in 80-10. Izmed sreček so najbolj iskali one z leta 1860, a ni jih bilo lahko dobivati. — Okrožnica ponatiskuje poročilo za pretečeni dve leti hranilničnega poslovanja, kakor je o tem „Slovenec“ še nedavno poročal v uvodnem članku. Slednjič je sedmero sestavkov, v katerih se govori o varčevalcih in hranilnicah. Prebiranje teh spisov priporočamo gospodarjem in vzrejevalcem; izposoditi si jih zamorejo na vsaki pošti.

Razne reči.

— Sad brezverskih šol od dne do dne bolj zori! Ne le po Avstriji, tudi po Nemškem cepa taisti na tla. Mnogo se čuje o spridenosti in surovosti naše podivjane mladine in nemški listi surovino posebno Slovanom radi očitajo, kjer se jim priložnost za to ponudi. Ne moremo si toraj kaj, da bi si ne ogledali nekoliko bližje olikanega Nemškega naroda mladino. O tudi ondi ni vse lepo dišeč nageljnov cvet, ampak mnogo kopriv, pravih resničnih kopriv imajo vmes. Taka kopriva pokazala se je v podobi 12letnega dečka v Hildesheimu, ki je iz zgolj hudobije, da bi se maščeval nad mestnim stražnikom, kateri ga je zarad njegove malopridnosti tu pa tam za ušesa stresel, sklenil umoriti njegovega štiriletnega sina. Mislite si zavrženost 12letnega fantalina, ki sklene nedolžnega otroka umoriti, da bi s tem očeta zadel!! Res ga zvabi od kolodvora, kjer je nanj naletel, za neko mejo na stran, kjer ga je jel s palico tako pretepavati, da ga je pobil, potem mu je pa še robec odvezal in ga jel z njim daviti. Ko je mislil, da bo že dobro, mu robec še enkrat prav dobro pritegne in dvojen voz na njem napravi in na videz mrtvega dečka popusti. Ker je pa vendar-le dvomil, če je vse „dobro“ izvršil, se še enkrat povrne in prepričan, da je 4letni sin mestnega stražmestra res mrtev, zadovoljen odide. A slučajno pride memo neka ženska, ki je že od dalec videla dečka tjekaj se vračajočega in odhajajočega; radovednost jo žene za mejo, kjer dobi zadavljenega in pobitega otroka, ki je komaj še grgal in krvave pene iz ust tiščal. Naglo mu odveže robec ter pové ljudem od tega. Kaj bo z malim, bode li okreal, se še ne vé; gotovo pa je, da iz malopridnega cveta 12letnega ne bo nič prida. Pri sodnji je z največjo hladnokrvnostjo, ki si jo sploh misliti morete, priznal, da je že dan poprej sklenil 4letnega dečka umoriti — iz maščevanja! Obsojen je bil na štiri leta v ječo. Taka je mladina na Nemškem, v deželi strahu božjega in lepega obnašanja. Naj le lepo tiho bodo gospodje Nemci, kedar mislijo zopet kaj o slovanski surovini pisati, ter naj lepo pred svojem pragom pometajo.

Telegrami.

Celovec, 5. junija. Pri današnji volitvi mest in trgov izvoljena sta dr. Oton Steinwender in dosedanji poslanec Valerij Ritter, vsak s 624 glasovi. V Celovci je izvoljen Leopold vitez Moro s 577 glasovi.

Dunaj, 6. junija. Trgovinska zbornica Liberska izvolila je Herbst in Bohatyja, v Hebu je izvoljen Plener; trgovinski zbornici Plzenjska in Budějoviška volili ste Čeho Hajeka in Poljaka. V moravskih mestih je izvoljenih deset nemško-liberalcev in trije Čehi. Promber je propadel v Kromerizu proti Čehu Bojakovskemu, ki je izvoljen v Weiskirchenu.

Olomuc, 5. junija. Danes so bili tukaj obsojeni socialisti. Franc Kraus dobil je 2 leti, Franc Karger 8, Rudolf War-

binek 13, Kristijan Kraus pa 15 mesecev ječe; oproščeni so: oba Matzke, Pavlik, Weiss in Marija Karger. Državni pravdnik objavil je pritožbo.

Carigrad, 5. junija. Turčiji se zdi položaj v iztočni Rumeliji in Macedoniji jako nevaren in je že vojakov tjekaj poslala.

London, 5. junija. Silen vihar divjal je 3. t. m. v Adenu ob rudečem morji in je za 50.000 funtov sterlingov škode napravil.

Zahvala.

Vsem častitim gospodom volilem v Celji, v Brežicah, v Vojniku, v Žavci, v Gornjem Gradi, v Ljubnem, v Mozirji, Rogateci, v Šoštanj, v Kozjem, v Šmarji, v Vitanji, v Konjicah, na Vranskem, na Laškem, v Sevnici, kateri so pri današnji volitvi v Celjski mestni skupini blagovolili meni glasove dati, izrekam pristrčno zahvalo.

Zmagali nismo, ali glasovna manjšina je častilna na vse strani. Naj budi k pogumu in vstrajnosti.

V kmečkih občinah je bilo treba 24 let trdnega dela, preden je nasprotnik, še le lansko leto v prvič povsodi podlegel. Na Českem so v abstinenčni dobi skoz 20 let vsako leto dvakrat za deželni in državni zbor volili, in se niso dali utruditi. Vstrajnost zagotovi konečno zmago. Kakor do sedaj, tudi zanaprej: Ne vdajmo se!

V Ptuj, 5. junija 1885.

Jožef Jerman.

Zahvala.

Gospod Valentin Zeschko, tovarnar in posestnik v Ljubljani, je povodom praznovanja svoje zlate poroke, tukajšnji ubožni blagajnici podaril sto goldinarjev.

Za to blagosrčno darilo se javno najtopljeje zahvaljuje upraviteljstvo mestnega ubožnega zavoda Ljubljanskega v 5. dan junija 1885.

Umrlj so:

1. junija. Edvard Detter, c. k. poročnik v rezervi, 21 let, Stari trg št. 3, vsled vnetice možganske kožice. — Antonija Preskar, krojačeva hči, 1 leto, sv. Jakoba nabrežje št. 31, božjast. — Anton Velkaverh, delavec, 64 let, sv. Petra cesta št. 44, Marasmus.

3. junija. Franc Lehmut, delavec sin, 6 mes., Konjušne ulice št. 1, gripa. — Neža Dobnikar, hišna posestnica, 72 let, Trnovske ulice št. 5, kap. — Franca Simončič, delavčeva hči, 7 dni, Emonska cesta št. 17, božjast. — Ivana Pance, delavčeva hči, 8 let, Stari trg št. 19, vsled spridenja muzgov. — Matija Kosec, mizarški pomočnik, 32 let, Ulice na Grad št. 12, jetika.

4. junija. Franc Čebulj, kramar, 43 let, Ulice na Grad št. 12, jetika. — Janez Hribar, asekurančni uradnik, 34 let, Sv. Petra cesta št. 16, jetika.

V bolnišnici:

3. junija. Anton Pajk, dninar, 18 let, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

6 junija.	
Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 45 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	83 " 95 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 55 "
Akcije avstr.-ogerske banke	858 " — "
Kreditne akcije	288 " 50 "
London	124 " 30 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleon	9 " 86 1/2 "
Ces. cekini	5 " 87 "
Nemške marke	60 " 95 "

Tujci.

4. junija.

Pri **Matiču**: Lemberger, Hübsch, Mendič, trgovci, z Dunaja. — Ignacij Fluss, fabrikant, z Dunaja. — Josip Rainer, trgovec, iz Dornbirna. — Ignacij Grünfeld, trgovec, iz Zagreba. — Ljudevit Armuth, trgovec, iz Dombóvára. — J. Dörfler, zasebnik, z družino, iz Gorice. — Anton Smola, veliko posestnik. — Josip Burlini, zasebnik, z družino, iz Feldkirchena. — Alojzij Schiebek, Janez Seemann, grajščaka, z Dolenskega.

Pri **Stonu**: Avgust Marcel, inženir, iz Lyona. — Henrik Breuer, trg. pot., z Dunaja. — S. Srewwandovski, iz Zagreba. — Pavla Friedrich, s hčerjo, iz Siska. — Miroslav Hanisch, ravnatelj, iz Grada. — Pater Ernst Lober, kapitularij, iz Admonta. — Janez Trampuš, trgovec, iz Gorice. — Amalija Cirk, učiteljica, iz Lokve. — Peter, Golisch, trgovec, iz Novega sada. — Matija Göckler, kovski mojster, iz Bistrice. — Ig. Brodmann, zasebnik, iz Maribora. — Josip Fux, zidarski polir, iz Matulij. — Josip pl. Pol, kaplan, iz Trbovelj. — M. Černič, grajščak, iz Komende. — Ferd. Roš, posestnik, iz Hrastnika. — Cadone, lesni trgovec, s soprogo, iz Škofje Loke. — T. Pelikan, zasebnik, iz Heide. — Janez Manzoni, zasebnik, iz Vidma.

Pri **Južnem kolodvoru**: Janez Abram, trgovec, iz Tr-

sta. — Nikolaj Fratnik, trgovec, iz Zagreba. — Janez Kenda, trgovec, iz Idrije. — Gregor Lah, s soprogo, iz Loža.

Pri *Avstrijskemu caru*: A. Graiz, vratar, iz Sarajeva. — Marija Deutschmann, zasebnica.

Košnja v najem

in sicer obojna, sena in otave, se bodo oddajala na vrtu c. kr. kmetijske družbe prihodnji torek 9. junija ob 11. uri dopoldne.

Zahvalna pisma.

Gospodu

Gabrijelu Piccoli, Ikarju v Ljubljani.

Prosim Vas, izvolite mi zopet poslati izvrstne Vaše „želodečne esence“, katere je že mnogim pomagala, 24 steklenice.

Ljubno, 15. maja 1884.

Matej Strnad, župnik.

Prosim da mi s poštnim povzetjem pošljete 24 steklenice Vaše zares izborne „želodečne esence“ Na Ponikvah, 21. maja 1884.

Anton Batagelj,

vikar, pošta St. Lucija pri Tolminu

Osemnajst let bolehal sem na želodec in uže sem mislila, da ne bom nikdar več zdrava. Kakor pa sem dobila Vašo „želodečno esenco“ mi je že po nekaterih steklenicah odleglo. Sedaj sem pa zdrava in dobro rejena.

Roveredo, Tirolsko, 10. februarja 1884.

Marija Schwarz.

Prosim, da mi zopet pošljete 12 steklenic Vaše „želodečne esence“, katera me je popolnoma ozdravila od bolečin v želodec. Moja sestra je v svojem 66. letu ozdravila, ko je šest steklenic porabila, če tudi je popred mnogo let bolehal.

Liezen, 5. marca 1884.

(18)

Franc Stanko,

prometni čuvaj št. 83 na gorenjem Štajarju.

Piccolijeva želodečna esenca,

od Piccoli-jeve lekarne v Ljubljani, ozdravja, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval, boleznih v želodec in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migrene itd. in je najboljši pripomoček za gliste pri otrocih.

1 steklenica 10 kr. Izdelovalec jo pošilja tudi v zabojih po 12 steklenic skupaj za 1 gl. 36 kr. Kdor je vzame več, dobi primeren odpust.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila so zmiraž svežna za dobiti v lekarni Piccoli-ja pri Angelju v Ljubljani, dunajska cesta. Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska.

Jan. Nep. Horak,

meščanski rokovičar, posestnik srebrne obrtniške medalije,

priporoča vsake vrste rokovič glaci in za pranje, pasove za počene, irhaste gate, ovratnike, elastične preravnice, spodveze itd., kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče reči.

Prodajalnica je v židovskih ulicah št. 8 v Ljubljani. (1)

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal in ima v zalogi sledeče (14)

knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena — gl. 80 kr.
b) Prvi poduk	— „ 60 „
c) Fiziko in kemijo	— „ 60 „
d) Prirodopis	— „ 56 „
e) Zemljepis	— „ 26 „
f) Geometrijo	— „ 24 „
g) Malo šiziko	— „ 23 „
h) Domovinoslovje	— „ 20 „
i) Pripovedi iz zgod. Štajerske	— „ 6 „
j) Opis krškega okraj. glav.	— „ 30 „
k) Zgodovina štaj. Slovencev	1 „ 20 „

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid Krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

Terček & Nekrep,

trgovina z železnino

v Ljubljani, mestni trg št. 10,

priporočata stalno, dobro izbrano zalogo najboljšega kmetijskega in poljedeljskega orodja in strojev, posebno kromoreznice Henrika Lanža v Mannheimu, izvrstna orala (pluge), kakor tudi druge najboljše izkušene izdelke; nadalje: Žitne snažilnice, vozove, sani, pluge, sesalnice, cevi za vodnjake in vodnjake same, štedilna ognjišča, peči, ognja in tatov varne kase itd.; — potem izvrstni kamniški cement in poljski mavce (gips); dalje železnične šine in kovanja za stavbe, — vse to po najnižjih cenah v zalogi in po unanjem naročilu, ki se vsako naglo in natančno izvršuje. (35)

Glasovir,

še rabljiv, se prodá cenó v Rožnih ulicah št. 27, I. nadstropje. (4)

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem **Marijacejske kapljice za želodec,**

MARIA-ZELLER TROPFEN NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 4 STÜCK 20.

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodec, bitje srca, zabasanje, gliste, boleznih na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gold.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski boleznih na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje huja prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki boleznih priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, zvrsem spoštovanjem vdani

Franc Jug, posestnik v Šmarji p. Celji.

(10)

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje,

najboljše vrste, izborno zoper brumore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne oteklino. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice, c. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodec, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja na mestnem trgu v Ljubljani.

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim neizgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2,400.000 gl.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnemu zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Slonove ulice šte. 52.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

(5)

NAZNANILO.

Najino prodajalnico na drobno je treba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati. Zato nama je želeti da, svojo

zaloga poletinskega in modnega blaga

hitro kolikor moči zmanjšava. Iz tega vzroka sva ukrenila, dotično blago od današnjega dne počevši skozi štiri tedne prodajati po znatno

znižani ceni.

Vljudno vabeč na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na obilna pismena naročila, ktera bodeva najsolidnejše zvrševala s poštnim obratom, priporova se najvdaneje

V Ljubljani, 3. junija 1885.

KRISPER & URBANC.

Mestni trg št. 14, Pod trančo št. 2.